

Universitätsbibliothek Paderborn

Reverendissimi Ac Illustrissimi D.D. Antonii Godeau Episcopi Venciensis Viri Celeberrimi Theologia Moralis

Ex Purissimis Sacrae Scripturae, Patrum Ac Conciliorum Fontibus Derivata,
Notis Theologicis Illustrata, Duasque In Partes Divisa

Complectens Tractatus I. De Fontibus Doctrinae moralis. II. De praecipuis
ejusdem Fundamentis. III. De Peccatis. IV. De Legibus. V. De summario
dilectionis Praecepto. VI. De primo decalogi Praecepto. VII. De secundi
decalogi Praecepto

Godeau, Antoine

Augustae Vindelicorum, 1774

Caput II. Voti obligatio in examen vocatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53562](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53562)

votum suum fervili spiritu implebant. Votum est hominis Deo facta consecratio, & holocausti sacrificium. Porro christiani sacrificii ignis est amor; ideo inquit Apostolus: *Si tradidero corpus meum ita ut ardeam, caritatem autem non habuero, nihil mihi prodest* (1. Cor. 13.).

CAPUT II.

Voti obligatio in examen vocatur.

Voti gravis est obligatio; unde Ecclesiastes ait: *Quodcumque voveris, redde, multaque melius est non vovere, quam post votum promissa non reddere* (Cap. 5.). Et sanctus Paulus de viduis post castitatis votum ad nuptias convolantibus ad Timotheum scribit: *Habentes damnationem, quia primam fidem irritam fecerunt* (1. Tim. 5.). Non igitur temere sed prudenter est vovendum; Deo enim fit promissio, qui severe promissa exigit.

Ut tamen gravis ex voto obligatio fluat, duo concurrant necessum est, nempe materiae gravitas, & voventis intentio saltem virtualis implicita, (prout Doctores loquuntur) sub gravi sese obligandi. Vovens siquidem vovendo ipse sibi privatam quamdam legem constituit: unde sicut ad gravem legem, ita & voti obligationem ista duo requiruntur (pag. 307.). *Gravitas* materiae tam a quantitate, quam necessitate, aut fine voventis petitur. *Intentio virtualis* in eo datur, qui juxta quod prius statuerat, postea nihil amplius de obligatione cogitans voveret. In-

tentio *implicita* tunc habetur, quando quis aliunde voti obligationem sciens, libere hic quidquam Deo promittit, quin expressam contrahendae obligationis mentionem faciat. Unde qui materiam gravem vover, nec tamen suam de obligatione intentionem exprimit, gravem obligationem, materiae respondentem, incurrit: qui in materia gravi sub levi tantum se obstringere expresse intendit, nonnisi levem obligationem contrahit; qui denique ad poenam tantum, facta voti transgressione subeundam, se obligare voluit, votum violando non peccat; ad poenam tamen illam, prout illa gravis, vel levis fuerit, sub gravi vel levi adstrictus manet.

Quemadmodum voti obligatio, ita & obligationis *extensio*, & *tempus* a voventis intentione pendet; hinc si quis jejunium vovendo meram a carnibus abstinentiam intendit, ad hanc praecise ex voto tenetur, binaque refectio ipsi libera manet. Si mulier sub castitate Deo promissa continentiam a nuptiis intellexit; subinde actus venereos exercens contra castitatem, non contra Religionem peccat. Si juvenis non quamlibet, sed hanc Religionem, hocque monasterium ingredi vovit, ibi repulsam passus; alibi supplicare voti causa non tenetur; secus si seclusis hisce restrictionibus facta haec vota fuissent.

Similiter qui certum in vovendo tempus sibi praefixit, antequam hoc terminetur votum exsolvere non tenetur, nisi forsan citius occasio opportunior se offerat, aut voti persolutio definito

nito

nito tempore omnino impedita prævideatur (a)
 Si vero nullum a vovente determinatum tempus
 fuerit; prima oblata occasione exsolvi votum
 debet; quia conditio hæc: *Quamprimum pote-
 ro, implicite in quavis libera promissione invol-
 vitur, & in Deuteronomio dicitur: Cum vo-
 tum voveris Domino, non tartabis reddere, quia
 requiret, illud Dominus Deus tuus, & si moram
 feceris reputabitur tibi in peccatum (Cap. 23.)*
 Quodsi tamen rationabili ex causa, puta ut po-
 stea commodius ac devotius fiat, dilata voti
 impletio fuerit, non erit, qui eam damnet.

Utrum autem ille, qui absque causa voti
 adimplerionem procrastinat, graviter, vel levi-
 ter peccet; ex circumstantiis & sequelis est de-
 sumendum. Si ex hac dilatione voti seu potius
 substantiæ promissæ diminutio sequatur, uti in

(a) Duplici modo intendi a vovente tempus po-
 test. 1. *Principaliter* tamquam fixus obligationis
 terminus, dum nempe res promissa mensi, heb-
 domadæ, diei alligatur, aut propter ipsum tem-
 pus v. g. Quadragesimæ, Vigiliæ, Festi vove-
 tur. 2. *Concomitanter* tamquam negligentiae
 terminus, ne videlicet voti adimpletio nimium
 differatur. Qui primo modo vovit, illo tempore
 impeditum se prævidens non tenetur voti solu-
 tionem anticipare; neque culpabiliter omissionem
 postea supplere; quia obligationis adimpletio diei
 &c. est affixa, quemadmodum in Missæ auditi-
 one, jejuniis &c. ex præcepto Ecclesiæ faciendis
 patet; qui vero secundo modo quidquam Deo
 promisit; vel prævenire vel supplere voti solu-
 tionem debet; quia opposita hic ratio valet.

II. *Voti obligatio in examen vocatur.* 591

voto *Religionis, foundationis &c.* contingit, mortale, qui sic differt, peccatum committit. Idem dicendum, si ex dilatione periculum omissionis nascatur. Econtra si integra voti materia maneat, omissionis periculum, & contemptus absint, plerumque veniale negligentiae, ac socordiae peccatum a differente committitur.

Sed quid, votum dubium perinde ac si certum esset dubitantem obligat? Novi Casuistae eum qui de ipsa voti *substantia* dubitat, perdurante dubio in possessione suae libertatis, ac liberum a voto esse docent, eum vero qui solum de quibusdam voti accidentibus haesitat, adstrictum voto pronunciant. Ast vanas eorum cantilenas hic non moramur; sufficienter easdem protrivimus, dum statim in primo Tractatu (*pag. 33.*) in dubio tutius semper eligendum esse demonstravimus. Hinc qui examinatis utrimque motivis adhuc dubius de voti emissionem manet, observare votum debet, ne temere transgressionis periculo se exponat; qui de quibusdam voto adnexis haesitat, nisi aliter de intentione, aut ex circumstantiis praesumi possit, servare illa tenetur; qui denique de ipsa voti adimplerione dubitat, denuo ad eam obligatur; quia debitum certum non nisi certa ac liquida solutione diluitur.

Voti personalis obligationi per alios satisfacere nequit, votum tamen reale, vel mixtum secundum quod reale est aliorum interventu persolvi potest; ac saepe cum rebus seu bonis obligatis ad haereditates transit; qui tamen ipsi jam non

non ex voti Religione, sed potius ex fidelitate, & iustitia ad promissa præstanda obligantur. Quodsi reale mere accessorium ad personale sit, hæres ad nihil tenetur. Hinc si parens piam solummodo ad Domini sepulchrum peregrinationem vovit, filius hæres ad sumptus itineris haud obligatur, nisi sponte ad eos ipse se obstrinxisset; si vero notabiles oblationes illinc pater destinasset, onus istud ad filium transit, magisque quam cætera pia legata attendi debet (a).

CAPUT III.

Voti cessatio, irritatio, commutatio, dispensatio.

Sicut juramenti, ita & voti obligatio quadruplici modo tollitur, videlicet cessatione, irritatione, commutatione, dispensatione. De singulis adhuc pauca hic subnectam, quia pleraque supra (pag. 582.) de juramento dicta aptari voto possunt.

Votum

(a) Ut ista obligatio contrahatur requiritur 1. ut hæres adeat hæreditatem, 2. ut post soluta generalia tantum supersit, quantum voti realis per solutio exigit; quia vota sicut alia debita non nisi ex rebus a testatore relictis sunt solvenda. Porro de votis ipsi testamento insertis Jura decernunt (L. 32. C. De inoff. Test. lib. 3. tit. 28.), ea omnino irrita esse, si legitimæ præjudicent. Quæ Juris dispositio ad vota extra testamentum facta extendi nequit; quia (ut Billuart ait) parentes dum vivunt, sicut donis, elemosynis &c. ita & votis legitimam successorum minuere possunt, consequenter sicut ad alia debita ita & ad hæc vota hæredes tenentur.